KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

# Lekcja 21
# Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

**40 ksiąg · 417 różnych siglów · 640 wystąpień · 920 wersetów**

## Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

## Spis ksiąg


| | | | |
|---|---|---|---|
| **Rdz** Księga Rodzaju | 2 | **Rz** List do Rzymian | 12 |
| **Kpł** Księga Kapłańska | 2 | **1 Kor** 1 List do Koryntian | 16 |
| **Pwt** Księga Powtórzonego Prawa | 2 | **2 Kor** 2 List do Koryntian | 17 |
| **Joz** Księga Jozuego | 2 | **Ga** List do Galatów | 18 |
| **Sdz** Księga Sędziów | 3 | **Ef** List do Efezjan | 19 |
| **1 Sm** 1 Księga Samuela | 3 | **Flp** List do Filipian | 21 |
| **2 Sm** 2 Księga Samuela | 3 | **Kol** List do Kolosan | 22 |
| **Ps** Księga Psalmów | 3 | **1 Tes** 1 List do Tesaloniczan | 23 |
| **Prz** Księga Przysłów | 5 | **2 Tes** 2 List do Tesaloniczan | 23 |
| **Koh** Księga Koheleta | 7 | **1 Tm** 1 List do Tymoteusza | 23 |
| **Iz** Księga Izajasza | 7 | **2 Tm** 2 List do Tymoteusza | 24 |
| **Jr** Księga Jeremiasza | 7 | **Tt** List do Tytusa | 24 |
| **Lm** Lamentacje | 7 | **Hbr** List do Hebrajczyków | 25 |
| **Ez** Księga Ezechiela | 7 | **Jk** List św. Jakuba Apostoła | 27 |
| **Mi** Księga Micheasza | 7 | **1 P** 1 List św. Piotra Apostoła | 28 |
| **Mt** Ewangelia według św. Mateusza | 8 | **2 P** 2 List św. Piotra Apostoła | 29 |
| **Mk** Ewangelia według św. Marka | 10 | **1 J** 1 List św. Jana Apostoła | 29 |
| **Łk** Ewangelia według św. Łukasza | 10 | **2 J** 2 List św. Jana Apostoła | 31 |
| **J** Ewangelia według św. Jana | 11 | **Jud** List Judy | 31 |
| **Dz** Dzieje Apostolskie | 12 | **Ap** Apokalipsa św. Jana | 31 |

## Księga Rodzaju

**Rdz 4,7**

Lekcja 21: s. 17

7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować.

## Księga Kapłańska

**Kpł 19,16**

Lekcja 21: s. 22

16 Nie będziesz szerzył oszczerstw między krewnymi, nie będziesz czyhał na życie bliźniego. Ja jestem Pan!

## Księga Powtórzonego Prawa

**Pwt 11,26–28**

Lekcja 21: s. 18

26 Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - 28 przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie.

## Księga Jozuego

**Joz 7,1–5.20–26**

Lekcja 21: s. 18

1 Izraelici dopuścili się przestępstwa na rzeczach obłożonych klątwą. Akan, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha z pokolenia Judy, przywłaszczył sobie coś z dobra obłożonego klątwą, dlatego zapłonął gniew Pana przeciw synom Izraela. 2 Jozue wysłał mężów z Jerycha do Aj, które leży obok Bet-Awen, na wschód od Betel, i rzekł im: Idźcie w góry i wybadajcie tę okolicę. Ludzie ci poszli i przypatrzyli się miastu Aj, 3 a wróciwszy do Jozuego, donieśli mu: Niech nie wyrusza cały lud. Około dwóch lub trzech tysięcy ludzi niech pójdzie, a zdobędą Aj. Nie trudź całego ludu, bo ich tam jest niewielu. 4 Wyruszyło więc z ludu około trzech tysięcy mężczyzn, musieli jednak uciec przed mieszkańcami Aj. 5 Mieszkańcy Aj zabili z nich około trzydziestu sześciu ludzi ścigając ich od bramy aż do Szebarim i bijąc ich na stoku góry. Przeraziło się serce ludu i stało się jak woda.

20 Odpowiedział Akan Jozuemu: Istotnie zgrzeszyłem przeciw Panu, Bogu Izraela. Oto co uczyniłem: 21 Ujrzałem między łupem piękny płaszcz z Szinearu, dwieście syklów srebra i pręt złoty wagi pięćdziesięciu syklów. Zapragnąłem ich i zabrałem je. Są one zakopane w ziemi na środku mego namiotu, a srebro pod nimi. 22 Wtedy wysłał Jozue posłańców, którzy pobiegli do namiotu, rzeczywiście rzeczy te były zakopane w jego namiocie, a srebro pod nimi. 23 I zabrali je ze środka namiotu, przynieśli do Jozuego i do wszystkich Izraelitów i złożyli je przed Panem. 24 Wziął więc Jozue Akana, syna Zeracha, srebro, płaszcz i pręt złoty, jego synów i córki, jego woły, osły i owce, jego namiot i wszystko, co do niego należało. Wszyscy Izraelici im towarzyszyli. I wywiedli ich w dolinę Akor.

25 Jozue powiedział: Jak nas wprowadziłeś w nieszczęście, tak niech dziś Pan ciebie w nieszczęście wprowadzi. I wszyscy Izraelici go ukamienowali, a ich spalili i obrzucili kamieniami. 26 I wznieśli nad nim wielki stos kamieni, który jest aż do dnia dzisiejszego. I zaniechał Pan swego gwałtownego gniewu. Miejsce to nazwano doliną Akor aż do dnia dzisiejszego.

## Księga Sędziów

### Sdz 16,15–21

Lekcja 21: s. 18

15 Po jakimś czasie rzekła znów do niego: Jak ty możesz mówić, że mnie kochasz, skoro serce twoje nie jest ze mną złączone? Oszukałeś mnie już trzy razy nie wyjaśniwszy mi, w czym tkwi twoja wielka siła. 16 I gdy mu się tak każdego dnia naprzykrzała, że go przyprawiała o strapienie, a nawet o śmiertelne wyczerpanie, 17 wówczas otworzył przed nią całe swoje serce i wyznał jej: Głowy mojej nie dotknęła nigdy brzytwa, albowiem od łona matki jestem Bożym nazirejczykiem. Gdyby mnie ogolono, siła moja odejdzie, osłabnę i stanę się zwykłym człowiekiem. 18 Dalila zrozumiawszy, że jej otworzył całe swe serce, posłała po władców filistyńskich z wiadomością: Przyjdźcie jeszcze raz, gdyż otworzył mi całe swoje serce. Przyszli więc do niej władcy filistyńscy, niosąc srebro w swoich rękach.

19 Tymczasem uśpiła go na kolanach i przywołała jednego z mężczyzn, aby mu ogolił siedem splotów na głowie. Wtedy zaczęła go obezwładniać, a jego siła opuściła go. 20 Zawołała więc: Filistyni nad tobą, Samsonie! On zaś ocknąwszy się rzekł: Wyjdę jak poprzednio i wybawię się. Nie wiedział jednak, że Pan go opuścił. 21 Wówczas Filistyni pojmali go, wyłupili mu oczy i zaprowadzili do Gazy, gdzie przykuty dwoma łańcuchami z brązu musiał w więzieniu mleć ziarno.

## 1 Księga Samuela

### 1 Sm 16,7

Lekcja 21: s. 18

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

## 2 Księga Samuela

### 2 Sm 12,14–18

Lekcja 21: s. 18

14 lecz dlatego, że przez ten czyn odważyłeś się wzgardzić Panem, syn, który ci się urodzi, na pewno umrze. 15 Natan udał się potem do swego domu. Pan dotknął dziecko, które urodziła Dawidowi żona Uriasza, tak iż ciężko zachorowało. 16 Dawid błagał Boga za chłopcem i zachowywał surowy post, a wróciwszy do siebie, całą noc leżał na ziemi. 17 Dostojnicy jego domu, podszedłszy do niego, chcieli podźwignąć go z ziemi: bronił się jednak; w ogóle z nimi nie jadał. 18 W siódmym dniu dziecko zmarło. Słudzy Dawida obawiali się powiadomić go, że dziecko umarło. Twierdzili: Jeżeli, gdy dziecko jeszcze żyło, przemawialiśmy do niego, a głosu naszego nie usłuchał, to jak możemy mu powiedzieć, że chłopiec umarł? Może uczynić sobie coś złego.

## Księga Psalmów

### Ps 1,1–3

Lekcja 21: s. 3, 15, 23

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców, 2 lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3 Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni, pomyślnie wypada.

### Ps 19,8–12

Lekcja 21: s. 3, 5, 7

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

**Ps 23,1–6**

Lekcja 21: s. 14

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
3 mogę odpocząć: orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
4 swoje imię. Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
5 Twoja laska są tym, co mnie pociesza. Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

**Ps 24,1**

Lekcja 21: s. 17

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co
ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

**Ps 37,1–40**

Lekcja 21: s. 14, 18

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu
złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak
3 świeża zieleń. Miej ufność w Panu i postępuj
dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego
5 serca. Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On
sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, a słuszność twoja - jak południe. 7
Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie
oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze,
na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań
gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to
wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem
wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze
chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego
miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się
rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw
sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na
niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi,
że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają
miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i
nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest
prosta. 15 Ich miecz przeszyje własne ich serca, a
ich łuki zostaną złamane.

16 Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy,
niż wielkie bogactwo występnych, 17 bo ramiona
występnych będą połamane, a sprawiedliwych
Pan podtrzymuje. 18 Pan zna dni nienagannych, a
ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; 19 w czasie
klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą
syci. 20 Występni natomiast poginą; wrogowie
Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

21 Występny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i obdarza. 22 Błogosławieni
przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego
będą wyniszczeni. 23 Pan umacnia kroki człowieka
i w jego drodze ma upodobanie. 24 A choćby
upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan
podtrzymuje. 25 Byłem dzieckiem i jestem już
starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w
opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb
żebrało.

26 Lituje się on w każdym czasie i pożycza;
potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. 27
Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać
na wieki, 28 bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie
opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a
potomstwo występnych będzie wytępione. 29
Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na
niej na zawsze. 30 Usta sprawiedliwego głoszą
mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

31 Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki
się nie zachwieją. 32 Występny czatuje na
sprawiedliwego i usiłuje go zabić, 33 lecz Pan nie
zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy
stanie przed sądem. 34 Miej nadzieję w Panu i
strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł
ziemię; zobaczysz zagładę występnych. 35
Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się
jak cedr zielony.

36 Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem
go, lecz nie można było go znaleźć. 37 Strzeż
uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu
osiągnie [ten] człowiek pomyślność. 38 Wszyscy
zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo
występnych wyginie. 39 Zbawienie sprawiedliwych
pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie
utrapienia. 40 Pan ich wspomaga, wyzwala;
wyzwala ich od występnych i zachowuje, do
Niego bowiem się uciekają.

#### Ps 51,3–6.8

Lekcja 21: s. 5, 15, 18

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i
oczyść mnie z grzechu mojego! 5 Uznaję bowiem
moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze
przede mną. 6 Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i
uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się
okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i
prawym w swoim osądzie.

8 Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie,
naucz mnie tajników mądrości.

#### Ps 116,5

Lekcja 21: s. 6

5 Pan jest łaskawy i sprawiedliwy i Bóg nasz jest
miłosierny.

#### Ps 119,9.11.16.24.28.41–42.50.105.133.143.156.160.165–168

Lekcja 21: s. 5, 6, 7, 16, 17, 19, 23

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w
czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie
grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich
nie zapomnę.

24 Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje
ustawy są moimi doradcami.

28 Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty:
podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem!

41 Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje
zbawienie, według Twojej obietnicy, 42 bym mógł
dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo
polegam na Twoich słowach.

50 W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja
mowa obdarza mnie życiem.

105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i
światłem na mojej ścieżce.

133 Moje kroki umocnij Twoją mową, niech nie
panuje we mnie żadna niegodziwość!

143 Spadły na mnie strapienia i ucisk, rozkoszą
moją są Twoje przykazania.

156 Liczne są Twe zmiłowania, o Panie, obdarz
mnie życiem według Twych wyroków!

160 Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny
jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie
spotka [ich] żadne potknięcie. 166 Czekam, o
Panie, Twojej pomocy i wypełniam Twoje
przykazania. 167 Moja dusza strzeże Twych
napomnień i bardzo je miłuje. 168 Przestrzegam
Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie
moje drogi są przed Tobą.

#### Ps 139,23–24

Lekcja 21: s. 2

23 Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce;
doświadcz i poznaj moje troski, 24 i zobacz, czy
jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na
drogę odwieczną!

#### Ps 145,14.17

Lekcja 21: s. 6, 18

14 Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i
podnosi wszystkich zgnębionych.

17 Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych
drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

## Księga Przysłów

#### Prz 1,22–32

Lekcja 21: s. 18, 22

22 Dokądże głupcy mają kochać głupotę, szydercy
miłować szyderstwo, a nierozumni pogardzać
nauką? 23 Powróćcie do moich upomnień, udzielę
wam ducha mojego, nauczę was moich zaleceń. 24
Ponieważ prosiłam, lecz wyście nie dbali, rękę
podałam, a nikt nie zważał, 25 gardziliście każdą
mą radą, nie chcieliście moich upomnień: 26 więc i
ja waszą klęskę wyszydzę, zadrwię sobie z waszej
bojaźni,

27 gdy bojaźń nadciągnie jak burza, a wasza
zagłada jak wicher, gdy spotka was ucisk i boleść.
28 Wtedy będą mnie prosić - lecz ja nie odpowiem,
i szukać - lecz mnie nie znajdą, 29 gdyż wiedzy
nienawidzili, gardzili bojaźnią Pańską, 30 nie poszli
za mymi radami, zlekceważyli moje napomnienie;
31 spożyją owoce swej drogi, nasycą się swymi
radami;

32 odstępstwo prostaków uśmierci ich,
bezmyślność niemądrych ich zgubi.

**Prz 3,5–12.25–26**

Lekcja 21: s. 14, 18

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na
swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a
On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we
własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to
ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym
kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i
pierwocinami całego dochodu,

10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i tłocznie
przeleją się moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim
nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem
strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak
ojciec syna, którego lubi.

25 Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy
dotknie przewrotnych; 26 bo z tobą jest Pan, przed
sidłem twą nogę ochroni.

**Prz 4,14–19**

Lekcja 21: s. 3

14 Nie wstępuj na ścieżkę grzeszników, nie
wchodź na drogę złych ludzi; 15 unikaj jej, na nią
nie wkraczaj, omiń ją, odwróć się od niej! 16 Bo nie
zasną, gdy czegoś nie zbroją, sen ich odleci, gdy
nie zaszkodzą, 17 bo jedzą chleb nieprawości i piją
wino przemocy. 18 Ścieżka prawych - to światło
poranne, wschodzi - wzrasta aż do południa;

19 droga grzeszników jak gęsty mrok, nie wiedzą,
o co się potkną.

**Prz 10,18**

Lekcja 21: s. 15

18 Usta nieprawe nienawiść ujawnią, głupi, kto
rozgłasza niesławę.

**Prz 11,14**

Lekcja 21: s. 17, 22

14 Z braku rządów naród upada, wybawienie,
gdzie wielki doradca.

**Prz 13,15**

Lekcja 21: s. 21

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

15 Prawdziwy rozum zjednywa życzliwość, droga
wiarołomnych niestała.

**Prz 15,22**

Lekcja 21: s. 17, 22

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one,
gdzie wielu doradców.

**Prz 17,9.17**

Lekcja 21: s. 15, 22

9 Kto szuka miłości, cudzy błąd tai; kto sprawę
rozgłasza, poróżnia przyjaciół.

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a bratem się
staje w nieszczęściu.

**Prz 18,8**

Lekcja 21: s. 22

8 Słowa donosiciela są jak smaczne kąski:
zapadają do głębi wnętrzności.

**Prz 20,19**

Lekcja 21: s. 15

19 Obmówca wyjawia sekrety, zatem nie obcuj z
gadułą!

**Prz 24,6.16**

Lekcja 21: s. 7, 18

6 bo roztropnie poprowadzisz wojnę; tam
zwycięstwo, gdzie wielki doradca.

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a
występni w nieszczęściu upadną.

**Prz 26,5**

Lekcja 21: s. 22

5 Głupiemu odpowiadaj według jego głupoty, by
nie pomyślał, że mądry.

**Prz 27,1–2.5–6.12.17**

Lekcja 21: s. 3, 15, 17, 22

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz,
co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali -
nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe
wargi.

5 Lepsza jest jawna nagana niż miłość tajona. 6
Razy przyjaciela - [znakiem] wierności, pocałunki
wroga - zwodnicze.

12 Rozważny zło widzi i kryje się, nierozważni tam
idą i szkodę ponoszą.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia
charakter bliźniego.

**Prz 30,5.32**

Lekcja 21: s. 7, 15

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają.

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta!

## Księga Koheleta

**Koh 4,9–12**

Lekcja 21: s. 7, 17

9 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry
zysk ze swej pracy. 10 Bo gdy upadną, jeden
podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy
upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł.
11 Również, gdy dwóch śpi razem, nawzajem się
grzeją; jeden natomiast jakże się zagrzeje? 12 A
jeśli napadnie ich jeden, to dwóch przeciwko
niemu stanie; a powróz potrójny niełatwo się
zerwie.

## Księga Izajasza

**Iz 59,9–21**

Lekcja 21: s. 6

9 Dlatego prawo jest od nas dalekie i
sprawiedliwość do nas nie dociera.
Oczekiwaliśmy światła, a oto ciemność, jasnych
promieni, a kroczymy w mrokach. 10 Jak
niewidomi macamy ścianę i jakby bez oczu
idziemy po omacku. Potykamy się w samo
południe jak w nocy, w pełni sił jesteśmy jakby
umarli. 11 My wszyscy ryczymy jak niedźwiedzie i
jak gołębie ciągle jęczymy. Spodziewaliśmy się
prawa, ale go nie ma, i wybawienia, ale dalekie
jest od nas. 12 Bo rozmnożyły się występki nasze
przed Tobą i grzechy nasze przeciwko nam
świadczą. Tak, jesteśmy świadomi naszych
występków i uznajemy nasze nieprawości: 13
przestępowanie przykazań i zapieranie się Pana,
odstępstwa od Boga naszego, namowy do
przeniewierstwa i buntu, obmyślanie i
wypowiadanie z serca słów kłamliwych.

14 I tak precz odsunięto prawo, a sprawiedliwość
stoi w oddaleniu; zachwiała się prawda na placu, i
prawość wejść tam nie może. 15 I tak zabrakło
wierności, a rzadko kto zła unika. Pan ujrzał i
złem się wydało w Jego oczach, że nie było prawa.
16 Ujrzał też, że brakowało ludzi, i zdumiał się, że
nie było orędownika. Wówczas Jego ramię
przyniosło Mu zwycięstwo, a Jego sprawiedliwość
była Mu podporą. 17 Przywdział sprawiedliwość
jak pancerz i hełm zbawienia włożył na swą
głowę. Przyoblókł się w odzienie pomsty, jakby w
suknię, i jakby płaszczem okrył się zazdrosną
miłością. 18 Stosownie do zasług odpłaci każdemu:
swoim przeciwnikom - gniewem, swym wrogom -
odwetem. <Wyspom też odpłaci odwetem>.

19 Od Zachodu ujrzą imię Pana i od Wschodu
słońca - chwałę Jego, bo przyjdzie On jak
gwałtowny potok, pędzony tchnieniem Pańskim. 20
Lecz do Syjonu przyjdzie jako Odkupiciel i do
nawróconych z występków w Jakubie - wyrocznia
Pana. 21 Co do Mnie, takie jest przymierze moje z
nimi, mówi Pan: Duch mój, który jest nad tobą, i
słowa moje, które włożyłem ci w usta, nie zejdą z
twych własnych ust ani z ust twoich dzieci, ani z
ust potomków twoich synów, odtąd i na zawsze -
mówi Pan.

## Księga Jeremiasza

**Jr 23,29**

Lekcja 21: s. 7

29 Czy moje słowo nie jest jak ogień - wyrocznia
Pana - czy nie jest jak młot kruszący skałę?

## Lamentacje

**Lm 3,22–23**

Lekcja 21: s. 19

22 Nie wyczerpała się litość Pana, miłość nie
zgasła. 23 Odnawia się ona co rano: ogromna Twa
wierność.

## Księga Ezechiela

**Ez 18,4.20**

Lekcja 21: s. 21

4 Oto wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak
osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która
zgrzeszyła.

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie.

## Księga Micheasza

**Mi 7,7–9**

Lekcja 21: s. 18

7 Ale ja wypatrywać będę Pana, wyczekiwać na
Boga zbawienia mojego: Bóg mój mnie wysłucha.
8 Nie wesel się nade mną, nieprzyjaciółko moja;
choć upadłem, powstanę, choć siedzę w
ciemnościach, Pan jest światłością moją. 9 Gniew
Pański muszę znieść, bom zgrzeszył przeciw
Niemu, aż rozsądzi moją sprawę i przywróci mi
prawo; wywiedzie mnie na światło, będę oglądał
zbawcze Jego dzieła.

## Ewangelia według św. Mateusza

### Mt 4,1–11

Lekcja 21: s. 7

1 Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby był kuszony przez diabła. 2 A gdy przepościł
czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w
końcu głód. 3 Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do
Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby
te kamienie stały się chlebem . 4 Lecz on mu
odparł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje
człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z
ust Bożych. 5 Wtedy wziął Go diabeł do Miasta
Świętego, postawił na narożniku świątyni

6 i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w
dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim
rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś
przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. 7
Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie
będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. 8
Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką
górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz
ich przepych 9 i rzekł do Niego: Dam Ci to
wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon. 10
Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest
bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz
oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

11 Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie
przystąpili i usługiwali Mu.

### Mt 5,9.13–16.23–24.43–48

Lekcja 21: s. 3, 14, 15, 16, 17, 20, 23

9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

13 Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci
swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie
przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez
ludzi. 14 Wy jesteście światłem świata. Nie może
się ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala
się też światła i nie stawia pod korcem, ale na
świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i
chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw
tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

### Mt 6,34

Lekcja 21: s. 15

34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo
jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie.
Dosyć ma dzień swojej biedy.

### Mt 7,1–5.12

Lekcja 21: s. 2, 5, 16, 20, 23, 25

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

12 Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym
polega Prawo i Prorocy.

### Mt 10,28–31

Lekcja 21: s. 14

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz
duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego,
który duszę i ciało może zatracić w piekle. 29 Czyż
nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież
żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie
na ziemię. 30 U was zaś nawet włosy na głowie
wszystkie są policzone. 31 Dlatego nie bójcie się:
jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

### Mt 12,34

Lekcja 21: s. 23

34 Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić
dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości
serca usta mówią.

**Mt 15,18–20**

Lekcja 21: s. 23

18 Lecz to, co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to
czyni człowieka nieczystym. 19 Z serca bowiem
pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa,
czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa,
przekleństwa. 20 To właśnie czyni człowieka
nieczystym. To zaś, że się je nie umytymi rękami,
nie czyni człowieka nieczystym.

**Mt 18,15–17.21–35**

Lekcja 21: s. 14, 21, 22

15 Gdy brat twój zgrzeszy <przeciw tobie>, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli zaś nie usłucha,
weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na
słowie dwóch albo trzech świadków oparła się
cała sprawa. 17 Jeśli i tych nie usłucha, donieś
Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha,
niech ci będzie jak poganin i celnik!

21 Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał:
Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat
wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? 22
Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem
razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23
Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do
króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24 Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu
jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy
talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego ich oddać,
pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i
całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

26 Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie,
miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
27 Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i
dług mu darował. 28 Lecz gdy sługa ów wyszedł,
spotkał jednego ze współsług, który mu był
winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić,
mówiąc: Oddaj, coś winien! 29 Jego współsługa
upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade
mną, a oddam tobie. 30 On jednak nie chciał, lecz
poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda
długu.

31 Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu
wszystko, co zaszło. 32 Wtedy pan jego wezwał go
przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy!
Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie
prosiłeś. 33 Czyż więc i ty nie powinieneś był
ulitować się nad swoim współsługą, jak ja
ulitowałem się nad tobą? 34 I uniesiony gniewem
pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego
długu nie odda. 35 Podobnie uczyni wam Ojciec
mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z
serca swemu bratu.

**Mt 20,25–28**

Lekcja 21: s. 17

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

**Mt 22,37–39**

Lekcja 21: s. 14

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

**Mt 24,24**

Lekcja 21: s. 4

24 Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi
prorocy i działać będą wielkie znaki i cuda, by w
błąd wprowadzić, jeśli to możliwe, także
wybranych.

**Mt 25,14–29**

Lekcja 21: s. 17

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem,
który mając się udać w podróż, przywołał swoje
sługi i przekazał im swój majątek. 15 Jednemu dał
pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden,
każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz
16 ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł,
puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. 17 Tak samo
i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał
drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden,
poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze
swego pana.

19 Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i
zaczął rozliczać się z nimi. 20 Wówczas przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć
talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. 21
Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma
cię postawię: wejdź do radości twego pana! 22
Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa

talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. [23] Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!

[24] Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. [25] Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność! [26] Odrzekł mu pan jego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie rozsypał. [27] Powinieneś więc był oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. [28] Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

[29] Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma.

#### Mt 26,41

Lekcja 21: s. 5

[41] Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.

## Ewangelia według św. Marka

#### Mk 5,19–20

Lekcja 21: s. 15

[19] Ale nie zgodził się na to, tylko rzekł do niego: Wracaj do domu, do swoich, i opowiadaj im wszystko, co Pan ci uczynił i jak ulitował się nad tobą. [20] Poszedł więc i zaczął rozgłaszać w Dekapolu wszystko, co Jezus z nim uczynił, a wszyscy się dziwili.

#### Mk 7,20–23

Lekcja 21: s. 23

[20] I mówił dalej: Co wychodzi z człowieka, to czyni go nieczystym. [21] Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, [22] cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. [23] Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka nieczystym.

#### Mk 11,25–26

Lekcja 21: s. 17, 20

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

[25] A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze. [26] [brak tego wersetu w tym przekładzie]

## Ewangelia według św. Łukasza

#### Łk 6,39–45

Lekcja 21: s. 5, 23

[39] Opowiedział im też przypowieść: Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwaj? [40] Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. [41] Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? [42] Jak możesz mówić swemu bratu: Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku, gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata. [43] Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc.

[44] Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. [45] Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta.

#### Łk 9,23–24

Lekcja 21: s. 14

[23] Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! [24] Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

#### Łk 10,20.25–37

Lekcja 21: s. 15, 20

[20] Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie.

[25] A oto powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne? [26] Jezus mu odpowiedział: Co jest napisane w

Prawie? Jak czytasz? [27] On rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego. [28] Jezus rzekł do niego: Dobrześ odpowiedział. To czyń, a będziesz żył. [29] Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

[30] Jezus nawiązując do tego, rzekł: Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. [31] Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. [32] Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. [33] Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: [34] podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go.

[35] Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał. [36] Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców? [37] On odpowiedział: Ten, który mu okazał miłosierdzie. Jezus mu rzekł: Idź, i ty czyń podobnie!

#### Łk 17,3–4

Lekcja 21: s. 20, 22

[3] Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. [4] I jeśliby siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu.

#### Łk 22,40

Lekcja 21: s. 5

[40] Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

## Ewangelia według św. Jana

#### J 3,3.16–21.36

Lekcja 21: s. 2

[3] W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego.

[16] Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. [17] Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. [18] Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. [19] A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. [20] Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków.

[21] Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu.

[36] Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz grozi mu gniew Boży.

#### J 8,31–32.34–36

Lekcja 21: s. 1, 5

[31] Wtedy powiedział Jezus do Żydów, którzy Mu uwierzyli: Jeżeli będziesz trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami [32] i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

[34] Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. [35] A niewolnik nie przebywa w domu na zawsze, lecz Syn przebywa na zawsze. [36] Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni.

#### J 10,27–29

Lekcja 21: s. 1

[27] Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną [28] i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. [29] Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.

#### J 12,31

Lekcja 21: s. 4

[31] Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony.

#### J 13,35

Lekcja 21: s. 5

[35] Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

**J 14,6.15–17**

Lekcja 21: s. 5, 19, 20, 23

6 Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i
prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca
inaczej jak tylko przeze Mnie.

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania. 16 Ja zaś będę prosił Ojca, a
innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na
zawsze - 17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć
nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale
wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was
będzie.

**J 15,5.8.10–11**

Lekcja 21: s. 18, 23

5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami.
Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc
obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie
uczynić.

8 Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity
przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami.

10 Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania,
będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja
zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w
Jego miłości. 11 To wam powiedziałem, aby radość
moja w was była i aby radość wasza była pełna.

**J 16,23–24.33**

Lekcja 21: s. 5, 6

23 W owym zaś dniu o nic Mnie nie będziecie
pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O
cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię
moje. 24 Do tej pory o nic nie prosiliście w imię
moje: Proście, a otrzymacie, aby radość wasza
była pełna.

33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie
mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie
odwagę: Jam zwyciężył świat.

**J 17,17**

Lekcja 21: s. 5

17 Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest
prawdą.

## Dzieje Apostolskie

**Dz 23,1**

Lekcja 21: s. 18

1 Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn,
przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

**Dz 24,16**

Lekcja 21: s. 18

16 I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze
czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

**Dz 26,14–18**

Lekcja 21: s. 14

14 Kiedyśmy wszyscy upadli na ziemię, usłyszałem
głos, który mówił do mnie po hebrajsku: Szawle,
Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz? Trudno ci
wierzgać przeciwko ościeniowi. 15 Kto jesteś,
Panie? - zapytałem. A Pan odpowiedział: Ja jestem
Jezus, którego ty prześladujesz. 16 Ale podnieś się
i stań na nogi, bo ukazałem się tobie po to, aby
ustanowić cię sługą i świadkiem tego, co
zobaczyłeś, i tego, co ci objawię. 17 Obronię cię
przed ludem i przed poganami, do których cię
posyłam, 18 abyś otworzył im oczy i odwrócił od
ciemności do światła, od władzy szatana do Boga.
Aby przez wiarę we Mnie otrzymali odpuszczenie
grzechów i dziedzictwo ze świętymi.

## List do Rzymian

**Rz 1,17–23.28–32**

Lekcja 21: s. 6, 21, 22

17 W niej bowiem objawia się sprawiedliwość
Boża, która od wiary wychodzi i ku wierze
prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z
wiary żyć będzie. 18 Albowiem gniew Boży ujawnia
się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość
tych ludzi, którzy przez nieprawość nakładają
prawdzie pęta. 19 To bowiem, co o Bogu można
poznać, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to
ujawnił. 20 Albowiem od stworzenia świata
niewidzialne Jego przymioty - wiekuista Jego
potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla
umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się
wymówić od winy. 21 Ponieważ, choć Boga
poznali, nie oddali Mu czci jako Bogu ani Mu nie
dziękowali, lecz znikczemnieli w swoich myślach i
zaćmione zostało bezrozumne ich serce.

22 Podając się za mądrych stali się głupimi. 23 I
zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na
podobizny i obrazy śmiertelnego człowieka,
ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów.

28 A ponieważ nie uznali za słuszne zachować
prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na
pastwę na nic niezdatnego rozumu, tak że czynili
to, co się nie godzi. 29 Pełni są też wszelakiej
nieprawości, przewrotności, chciwości,
niegodziwości. Oddani zazdrości, zabójstwu,
waśniom, podstępowi, złośliwości; 30 potwarcy,

oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chełpliwi, w tym, co złe - pomysłowi, rodzicom nieposłuszni, 31 bezrozumni, niestali, bez serca, bez litości. 32 Oni to, mimo że dobrze znają wyrok Boży, iż ci, którzy się takich czynów dopuszczają, winni są śmierci, nie tylko je popełniają, ale nadto chwalą tych, którzy to czynią.

**Rz 3,21–22**

Lekcja 21: s. 6

21 Ale teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i Proroków. 22 Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą. Bo nie ma tu różnicy:

**Rz 5,3–5**

Lekcja 21: s. 14, 23

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4 a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

**Rz 6,1–23**

Lekcja 21: s. 2, 5, 13, 14, 15, 18, 21, 24, 26, 27

1 Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? żadną miarą! 2 Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal? 3 Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? 4 Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. 5 Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. 7 Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. 8 Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, 9 wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. 10 Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków waszych jako broń nieprawości na służbę grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce. 15 Jaki stąd wniosek? Czy mamy dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą!

16 Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości? 17 Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca posłuch nakazom tej nauki, której was oddano 18 a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości. 19 Ze względu na przyrodzoną waszą słabość posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia. 20 Kiedy bowiem byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni od służby sprawiedliwości.

21 Jakiż jednak pożytek mieliście wówczas z tych czynów, których się teraz wstydzicie? Przecież końcem ich jest śmierć 22 Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne. 23 Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

**Rz 8,2–18.26–29.31–39**

Lekcja 21: s. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 13, 14, 18, 19, 23, 24

2 Albowiem prawo Ducha, który daje życie w
Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa
grzechu i śmierci. 3 Co bowiem było niemożliwe
dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym,
[tego dokonał Bóg]. On to zesłał Syna swego w
ciele podobnym do ciała grzesznego i dla
[usunięcia] grzechu wydał w tym ciele wyrok
potępiający grzech, 4 aby to, co nakazuje Prawo,
wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według
ciała, ale według Ducha. 5 Ci bowiem, którzy żyją
według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci
zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego
chce Duch. 6 Dążność bowiem ciała prowadzi do
śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju.

7 A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu,
nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu,
ani nawet nie jest do tego zdolna. 8 A ci, którzy
żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. 9
Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według
Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka.
Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten
do Niego nie należy. 10 Jeżeli natomiast Chrystus
w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci
ze względu na [skutki] grzechu duch jednak
posiada życie na skutek usprawiedliwienia. 11 A
jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa
wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił
Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do
życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego
w was swego Ducha.

12 Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała,
byśmy żyć mieli według ciała. 13 Bo jeżeli
będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć.
Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać
będziecie popędy ciała - będziecie żyli. 14
Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch
Boży, są synami Bożymi. 15 Nie otrzymaliście
przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w
bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za
synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! 16
Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego
ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

17 Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami:
dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa,
skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też
wspólnie mieć udział w chwale. 18 Sądzę bowiem,
że cierpień teraźniejszych nie można stawiać na
równi z chwałą, która ma się w nas objawić.

26 Podobnie także Duch przychodzi z pomocą
naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się
modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się
za nami w błaganiach, których nie można wyrazić
słowami. 27 Ten zaś, który przenika serca, zna
zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za
świętymi zgodnie z wolą Bożą. 28 Wiemy też, że
Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we
wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są
powołani według [Jego] zamiaru. 29 Albowiem
tych, których od wieków poznał, tych też
przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

31 Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami,
któż przeciwko nam? 32 On, który nawet własnego
Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich
wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego
nam nie darować? 33 Któż może wystąpić z
oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał?
Czyż Bóg, który usprawiedliwia? 34 Któż może
wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus,
który poniósł [za nas] śmierć, co więcej -
zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i
przyczynia się za nami? 35 Któż nas może odłączyć
od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy
prześladowanie, głód czy nagość,
niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas przez cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym
odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani
rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości
Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu
naszym.

**Rz 10,8–11**

Lekcja 21: s. 2

8 Ale cóż mówi: Słowo to jest blisko ciebie, na
twoich ustach i w sercu twoim. Ale jest to słowo
wiary, którą głosimy. 9 Jeżeli więc ustami swoimi
wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim
uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych -
osiągniesz zbawienie. 10 Bo sercem przyjęta wiara
prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej
ustami - do zbawienia. 11 Wszak mówi Pismo:
żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie
zawstydzony.

### Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 21: s. 3, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 23

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe.

9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt
do złego, podążajcie za dobrem. 10 W miłości
braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W
okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. 11
Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą. 16 Bądźcie zgodni we wzajemnych
uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech
was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami
siebie za mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec
wszystkich ludzi. 18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to
od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi
ludźmi.

19 Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. 20
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. 21 Nie
daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

### Rz 13,1–14

Lekcja 21: s. 16, 21

1 Każdy niech będzie poddany władzom,
sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem
władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te,
które są, zostały ustanowione przez Boga. 2 Kto
więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się
porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się
przeciwstawili, ściągną na siebie wyrok
potępienia. 3 Albowiem rządzący nie są
postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A
chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest ona bowiem
dla ciebie narzędziem Boga, [prowadzącym] ku
dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo
nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem
narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej
kary temu, który czyni źle. 5 Należy więc jej się
poddać nie tylko ze względu na karę, ale ze
względu na sumienie.

6 Z tego samego też powodu płacicie podatki. Bo
ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój
urząd. 7 Oddajcie każdemu to, mu się należy:
komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu
uległość - uległość, komu cześć - cześć. 8 Nikomu
nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością.
Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. 9
Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj,
nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. 10 Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

11 A zwłaszcza rozumiejcie chwilę obecną: teraz
nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz
bowiem zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy,
gdyśmy uwierzyli. 12 Noc się posunęła, a
przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki
ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. 13
żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w
hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i
wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. 14 Ale
przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie
troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

### Rz 14,12.17

Lekcja 21: s. 18, 21, 22, 23

12 Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu.

17 Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i
pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w
Duchu Świętym.

**Rz 15,1–2**

Lekcja 21: s. 22, 23

1 A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze],
powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi,
a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. 2
Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania.

**Rz 16,20**

Lekcja 21: s. 6

20 Bóg zaś pokoju zetrze wkrótce szatana pod
waszymi stopami. Łaska Pana naszego Jezusa
Chrystusa niech będzie z wami!

## 1 List do Koryntian

**1 Kor 1,4–9.30**

Lekcja 21: s. 4, 6, 19

4 Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę
daną wam w Chrystusie Jezusie. 5 W Nim to
bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we
wszelkie słowo i wszelkie poznanie, 6 bo
świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was, 7
tak iż nie brakuje wam żadnego daru łaski, gdy
oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa
Chrystusa. 8 On też będzie umacniał was aż do
końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana
naszego Jezusa Chrystusa

9 Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty
z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem
naszym.

30 Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie
Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i
sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,

**1 Kor 2,9–14**

Lekcja 21: s. 5, 21

9 lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to,
czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało,
ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie
rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. 10
Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch
przenika wszystko, nawet głębokości Boga
samego. 11 Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli
nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego,
co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. 12 Otóż
myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha,
który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. 13 A
głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, lecz pouczeni przez Ducha,
przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z
Ducha.

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić.

**1 Kor 3,16.18–20**

Lekcja 21: s. 5, 6

16 Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że
Duch Boży mieszka w was?

18 Niechaj się nikt nie łudzi. Jeśli ktoś spośród was
mniema, że jest mądry na tym świecie, niech się
stanie głupim, by posiadł mądrość. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga.
Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły
przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że próżne są
zamysły mędrców.

**1 Kor 4,1–2**

Lekcja 21: s. 17, 23

1 Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. 2 A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny.

**1 Kor 6,9–12.19–20**

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 14, 20, 24, 26, 27

9 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiądą
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwięźli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, 10
ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy,
ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego. 11
A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście
obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga
naszego. 12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko
przynosi korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja
niczemu nie oddam się w niewolę.

19 Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią
Ducha Świętego, który w was jest, a którego
macie od Boga, i że już nie należycie do samych
siebie? 20 Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście
nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

**1 Kor 10,13.31–33**

Lekcja 21: s. 2, 3, 13, 14, 15, 18, 23

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która
zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie
dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść,
lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże
sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

32 Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego, 33 podobnie jak ja, który się staram przypodobać wszystkim pod każdym względem nie szukając własnej korzyści, lecz dobra wielu, aby byli zbawieni.

#### 1 Kor 11,31

Lekcja 21: s. 2, 6, 23, 25

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni.

#### 1 Kor 13,4–8

Lekcja 21: s. 5, 16, 20, 21, 23

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

#### 1 Kor 15,33

Lekcja 21: s. 3, 15

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje

## 2 List do Koryntian

#### 2 Kor 1,3–4

Lekcja 21: s. 19

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga.

#### 2 Kor 2,6–8.11

Lekcja 21: s. 4, 15

6 Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona przez większość spośród was. 7 Raczej wypada teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu, aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego sprawę rozstrzygnęli z miłością.

11 ażeby nie uwiódł nas szatan, którego knowania dobrze są nam znane.

#### 2 Kor 3,4–6.18

Lekcja 21: s. 2, 7, 18, 19, 22

4 A dzięki Chrystusowi taką ufność w Bogu pokładamy. 5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia.

18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

#### 2 Kor 5,7.9.14–21

Lekcja 21: s. 3, 4, 6, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 24

7 Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy.

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał. 16 Tak więc i my odtąd już nikogo nie znamy według ciała; a jeśli nawet według ciała poznaliśmy Chrystusa, to już więcej nie znamy Go w ten sposób. 17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania.

19 Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. 21 On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

### 2 Kor 6,14–18

Lekcja 21: s. 15

14 Nie wprzęgajcie się z niewierzącymi w jedno
jarzmo. Cóż bowiem na wspólnego
sprawiedliwość z niesprawiedliwością? Albo cóż
ma wspólnego światło z ciemnością? 15 Albo jakaż
jest wspólnota Chrystusa z Beliarem lub
wierzącego z niewiernym? 16 Co wreszcie łączy
świątynię Boga z bożkami? Bo my jesteśmy
świątynią Boga żywego - według tego, co mówi
Bóg: Zamieszkam z nimi i będę chodził wśród
nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.
17 Przeto wyjdźcie spośród nich i odłączcie się od
nich, mówi Pan, i nie tykajcie tego, co nieczyste, a
Ja was przyjmę 18 i będę wam Ojcem, a wy
będziecie moimi synami i córkami - mówi Pan
wszechmogący.

### 2 Kor 7,1

Lekcja 21: s. 15

1 Mając przeto takie obietnice, najmilsi, oczyśćmy
się z wszelkich brudów ciała i ducha, dopełniając
uświęcenia naszego w bojaźni Bożej.

### 2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 21: s. 7, 14, 15, 16, 23

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i
wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo
Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

### 2 Kor 11,3–4

Lekcja 21: s. 4

3 Obawiam się jednak, ażeby nie były odwiedzione
umysły wasze od prostoty i czystości wobec
Chrystusa w taki sposób, jak w swojej chytrości
wąż uwiódł Ewę. 4 Jeśli bowiem przychodzi ktoś i
głosi wam innego Jezusa, jakiegośmy wam nie
głosili, lub bierzecie innego ducha, któregoście
nie otrzymali, albo inną Ewangelię, nie tę,
którąście przyjęli - znosicie to spokojnie.

### 2 Kor 12,9–10.20

Lekcja 21: s. 18, 22

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali.
Najchętniej więc będę się chlubił z moich
słabości, aby zamieszkała we mnie moc
Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich
słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w
prześladowaniach, w uciskach z powodu
Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam,
tylekroć jestem mocny.

20 Obawiam się, że gdy przyjdę, znajdę was nie
takimi, jakimi pragnąłbym was znaleźć, a i dla
was okażę się takim, jakiego sobie nie życzycie.
Żeby przypadkiem nie /było wśród was/ sporów,
zazdrości, gniewu, niewłaściwego
współzawodnictwa, obmów, szemrani

### 2 Kor 13,5

Lekcja 21: s. 2, 14

5 Siebie samych badajcie, czy trwacie w wierze;
siebie samych doświadczajcie! Czyż nie wiecie o
samych sobie, że Jezus Chrystus jest w was?
Chyba żeście odrzuceni.

## List do Galatów

### Ga 2,20

Lekcja 21: s. 7, 24

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

### Ga 4,4–7

Lekcja 21: s. 4, 5

4 Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg
Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego
pod Prawem, 5 aby wykupił tych, którzy podlegali
Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane
synostwo. 6 Na dowód tego, że jesteście synami,
Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego,
który woła: Abba, Ojcze! 7 A zatem nie jesteś już
niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i
dziedzicem z woli Bożej.

**Ga 5,16–25**

Lekcja 21: s. 2, 5, 14, 17, 20, 22, 24, 26, 27

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie. 18 Jeśli jednak
pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie
się w niewoli Prawa. 19 Jest zaś rzeczą wiadomą,
jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd,
nieczystość, wyuzdanie, 20 uprawianie
bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść,
wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami,
niezgoda, rozłamy,

21 zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co
do nich zapowiadam wam, jak to już
zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy
dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. 22
Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy.

**Ga 6,1–5**

Lekcja 21: s. 20, 21, 22, 26, 27

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

## List do Efezjan

**Ef 1,3–14**

Lekcja 21: s. 3, 18

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

**Ef 2,5–7.10–18**

Lekcja 21: s. 2, 4, 6

5 i to nas, umarłych na skutek występków, razem
z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem
jesteście zbawieni. 6 Razem też wskrzesił i razem
posadził na wyżynach niebieskich - w Chrystusie
Jezusie, 7 aby w nadchodzących wiekach
przemożne bogactwo Jego łaski wykazać na
przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie
Jezusie.

10 Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
z góry przygotował, abyśmy je pełnili. 11 Dlatego
pamiętajcie, że niegdyś wy - poganie co do ciała,
zwani "nieobrzezaniem" przez tych, którzy zowią
się "obrzezaniem" od znaku dokonanego ręką na

ciele - [12] w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. [13] Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. [14] On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele

[15] pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, [16] i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. [17] A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, [18] bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

### Ef 4,1–3.15–16.22–32

Lekcja 21: s. 2, 5, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23

[1] A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, [2] z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. [3] Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

[15] Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. [16] Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.

[22] że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, [23] odnawiać się duchem w waszym myśleniu [24] i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. [25] Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami. [26] Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!

[27] Ani nie dawajcie miejsca diabłu! [28] Kto dotąd kradł, niech już przestanie kraść, lecz raczej niech pracuje uczciwie własnymi rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu. [29] Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym. [30] I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. [31] Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością.

[32] Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

### Ef 5,4.11–20.32

Lekcja 21: s. 2, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 26, 27

[4] ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie.

[11] I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! [12] O tym bowiem, co u nich się dzieje po kryjomu, wstyd nawet mówić. [13] Natomiast wszystkie te rzeczy piętnowane stają się jawne dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem. [14] Dlatego się mówi: Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. [15] Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy.

[16] Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. [17] Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana. [18] A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem, [19] przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. [20] Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa!

[32] Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła.

### Ef 6,10–18

Lekcja 21: s. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 26, 27

[10] W końcu bądźcie mocni w Panu - siłą Jego potęgi. [11] Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. [12] Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. [13] Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczywszy wszystko. [14] Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra wasze prawdą i oblókłszy pancerz, którym jest sprawiedliwość,

15 a obuwszy nogi w gotowość [głoszenia] dobrej
nowiny o pokoju. 16 W każdym położeniu bierzcie
wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić
wszystkie rozżarzone pociski Złego. 17 Weźcie też
hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże
- 18 wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy
każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad
tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście
za wszystkich świętych

## List do Filipian

#### Flp 1,6.9–11

Lekcja 21: s. 7, 18, 19

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który
zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go
do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła
się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu
i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze,
abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień
Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości,
[nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i
czci Boga.

#### Flp 2,3–8.13

Lekcja 21: s. 14, 16, 17, 18, 19, 20

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego
współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w
pokorze oceniając jedni drugich za wyżej
stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie
tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To
dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci
Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na
równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie,
przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym
do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za
człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż
do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia,
i działania zgodnie z [Jego] wolą.

#### Flp 3,7–14.16–20

Lekcja 21: s. 4, 6, 7, 15, 18

7 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze
względu na Chrystusa uznałem za stratę. 8 I
owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze
względu na najwyższą wartość poznania
Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego
wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci,
bylebym pozyskał Chrystusa 9 i znalazł się w Nim
- nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z
Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną
przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość
pochodzącą od Boga, opartą na wierze - 10 przez
poznanie Jego: zarówno mocy Jego
zmartwychwstania, jak i udziału w Jego
cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do
Jego śmierci, 11 dojdę jakoś do pełnego powstania
z martwych.

12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się
stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to]
zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez
Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie
samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]:
zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku
temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej
mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę
w Chrystusie Jezusie.

16 W każdym razie: dokąd doszliśmy, w tę samą
stronę zgodnie postępujmy! 17 Bądźcie, bracia,
wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie
się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór
macie w nas. 18 Wielu bowiem postępuje jak
wrogowie krzyża Chrystusowego, o których
często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. 19
Ich losem - zagłada, ich bogiem - brzuch, a
chwała - w tym, czego winni się wstydzić. To ci,
których dążenia są przyziemne. 20 Nasza bowiem
ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy
wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa,

#### Flp 4,6–9.11–13

Lekcja 21: s. 2, 14, 16, 17, 18, 19, 23

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe,
co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co
zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i
czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9
Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście,
co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg
pokoju będzie z wami.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu
niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać
sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem
cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich
w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być
sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać
niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie
umacnia.

## List do Kolosan

### Kol 1,9–13.19–23

Lekcja 21: s. 2, 3, 6, 18, 23

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy,
nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/,
abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w
całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10
abyście już postępowali w sposób godny Pana, w
pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich
dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie
Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was
umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju
cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie
Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale
świętych w światłości. 13 On uwolnił nas spod
władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego
umiłowanego Syna,

19 Zechciał bowiem /Bóg/, aby w Nim zamieszkała
cała Pełnia, 20 i aby przez Niego znów pojednać
wszystko z sobą: przez Niego - i to, co na ziemi, i
to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez
krew Jego krzyża. 21 I was, którzy byliście niegdyś
obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób
myślenia i wasze złe czyny, 22 teraz znów pojednał
w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić
was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych, 23 bylebyście tylko trwali w wierze
- ugruntowani i stateczni - a nie chwiejący się w
nadziei /właściwej dla/ Ewangelii. Ją to
posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu,
które jest pod niebem - jej sługą stałem się ja,
Paweł.

### Kol 2,6.9–15

Lekcja 21: s. 2, 4, 7

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie
jako Panu, tak w Nim postępujcie:

9 W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na
sposób ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim,
który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i
Władzy. 11 I w Nim też otrzymaliście obrzezanie,
nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie,
polegające na zupełnym wyzuciu się z ciała
grzesznego, 12 jako razem z Nim pogrzebani w
chrzcie, w którym też razem zostaliście
wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go
wskrzesił. 13 I was, umarłych na skutek
występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/
ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował
nam wszystkie występki,

14 skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami.
To właśnie, co było naszym przeciwnikiem,
usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża. 15 Po
rozbrojeniu Zwierzchności i Władz, jawnie
wystawił /je/ na widowisko, powiódłszy je dzięki
Niemu w triumfie.

### Kol 3,1–17.23–25

Lekcja 21: s. 2, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z
martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie
przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2
Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście,
kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to
wszystko: gniew, zapalczywość, złość,
znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9
Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a
przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku
głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego,
który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/
Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i
umiłowani - obleczcie się w serdeczne
miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając
sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem

łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. [17] I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

[23] Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, [24] że od Pana otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie Chrystusowi jako Panu! [25] Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

#### Kol 4,2.5–6

Lekcja 21: s. 6, 15, 23

[2] Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej wśród dziękczynienia.

[5] Wobec obcych postępujcie mądrze, wyzyskując każdą chwilę sposobną. [6] Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

## 1 List do Tesaloniczan

#### 1 Tes 1,2–3

Lekcja 21: s. 7

[2] Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, [3] pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie.

#### 1 Tes 2,13

Lekcja 21: s. 7, 22

[13] Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy przyjęliście słowo Boże, usłyszane od nas, przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale - jak jest naprawdę - jako słowo Boga, który działa w was wierzących.

#### 1 Tes 3,5

Lekcja 21: s. 4

[5] Dlatego nie mogąc tego dłużej znosić, posłałem [go], aby zbadał wiarę waszą, czy przypadkiem nie zwiódł was kusiciel i czy trud nasz nie okazał się daremny.

#### 1 Tes 5,6.8.16–18.21–24

Lekcja 21: s. 6, 14, 15, 16, 17, 18, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[6] Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi!

[8] My zaś, którzy do dnia należymy, bądźmy trzeźwi, odziani w pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia.

[16] Zawsze się radujcie, [17] nieustannie się módlcie! [18] W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

[21] Wszystko badajcie, a co szlachetne - zachowujcie! [22] Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła. [23] Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. [24] Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona.

## 2 List do Tesaloniczan

#### 2 Tes 1,11–12

Lekcja 21: s. 7

[11] Dlatego modlimy się zawsze za was, aby Bóg nasz uczynił was godnymi swego wezwania, aby z mocą udoskonalił w was wszelkie pragnienie dobra oraz czyn [płynący z] wiary. [12] Aby w was zostało uwielbione imię Pana naszego Jezusa Chrystusa - a wy w Nim - za łaską Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

#### 2 Tes 3,1–3.6

Lekcja 21: s. 5, 22

[1] Poza tym, bracia, módlcie się za nas, aby słowo Pańskie rozszerzało się i rozsławiło, podobnie jak jest pośród was, [2] abyśmy byli wybawieni od ludzi przewrotnych i złych, albowiem nie wszyscy mają wiarę. [3] Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od złego.

[6] Nakazujemy wam, bracia, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście stronili od każdego brata, który postępuje wbrew porządkowi, a nie według tradycji, którą przejęliście od nas.

## 1 List do Tymoteusza

#### 1 Tm 4,7

Lekcja 21: s. 17

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[7] Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie! Sam zaś ćwicz się w pobożności!

**1 Tm 6,17–19**

Lekcja 21: s. 16, 17

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego obficie udziela do używania, 18 niech czynią dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby osiągnęli prawdziwe życie.

## 2 List do Tymoteusza

**2 Tm 1,14**

Lekcja 21: s. 5

14 Dobrego depozytu strzeż z pomocą Ducha Świętego, który w nas mieszka.

**2 Tm 2,15.19–22.24–26**

Lekcja 21: s. 3, 7, 15, 16, 18, 21

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

19 A przecież trwa mocny fundament Boży taką oto mając pieczęć: Poznał Pan tych, którzy są Jego, oraz: Niechaj odstąpi od nieprawości każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 Przecież w wielkim domu znajdują się naczynia nie tylko złote i srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do użytku zaszczytnego, a drugie do niezaszczytnego. 21 Jeśliby więc ktoś oczyścił siebie samego z tego wszystkiego, będzie naczyniem zaszczytnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do każdego dobrego czynu. 22 Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniami, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój - wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem wszystkich, skorym do nauczania, zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy 26 i może oprzytomnieją i wyrwą się z sideł diabła, żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę tamtego.

**2 Tm 3,15–17**

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 13, 19

15 które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. 16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17 aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

## List do Tytusa

**Tt 1,10–16**

Lekcja 21: s. 4

10 Jest bowiem wielu krnąbrnych, gadatliwych i zwodzicieli, zwłaszcza wśród obrzezanych: 11 trzeba im zamknąć usta, gdyż całe domy skłócają, nauczając, czego nie należy, dla nędznego zysku. 12 Powiedział jeden z nich, ich własny wieszcz: Kreteńczycy zawsze kłamcy, złe bestie, brzuchy leniwe. 13 Świadectwo to jest zgodne z prawdą. Dlatego też karać ich surowo, aby wytrwali w zdrowej wierze, 14 nie zważając na żydowskie baśnie czy nakazy ludzi odwracających się od prawdy.

15 Dla czystych wszystko jest czyste, dla skalanych zaś i niewiernych nie ma nic czystego, lecz duch ich i sumienie są zbrukane. 16 Twierdzą, że znają Boga, uczynkami zaś temu przeczą, będąc ludźmi obrzydliwymi, zbuntowanymi i niezdolnymi do żadnego dobrego czynu.

**Tt 2,11–14**

Lekcja 21: s. 7, 15

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, 13 oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, 14 który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.

**Tt 3,5**

Lekcja 21: s. 22

5 nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym,

## List do Hebrajczyków

### Hbr 2,13–15

Lekcja 21: s. 1, 2, 5, 13, 14, 26, 27

13 I znowu: Ufność w Nim pokładać będę. I znowu:
Oto Ja i dzieci moje, które Mi dał Bóg. 14 Ponieważ
zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i
On także bez żadnej różnicy stał się ich
uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego,
który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła,
15 i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie
przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli.

### Hbr 4,12.15–16

Lekcja 21: s. 2, 5, 7, 14, 17

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

### Hbr 5,14

Lekcja 21: s. 3, 7, 21

14 Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla
dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze
umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

### Hbr 9,14

Lekcja 21: s. 3

14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez
Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako
nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z
martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu
żywemu.

### Hbr 10,10–14.23–25

Lekcja 21: s. 7, 15, 16, 17

10 Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez
ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze. 11
Wprawdzie każdy kapłan staje codziennie do
wykonywania swej służby, wiele razy te same
składając ofiary, które żadną miarą nie mogą
zgładzić grzechów. 12 Ten przeciwnie, złożywszy
raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po
prawicy Boga, 13 oczekując tylko, aż nieprzyjaciele
Jego staną się podnóżkiem nóg Jego. 14 Jedną
bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy
są uświęcani.

23 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą
wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał
obietnicę. 24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by
się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25
Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak
się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy
się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej
widzicie, że zbliża się dzień.

### Hbr 11,1–40

Lekcja 21: s. 7

1 Wiara zaś jest poręką tych dóbr, których się
spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości,
których nie widzimy. 2 Dzięki niej to przodkowie
otrzymali świadectwo. 3 Przez wiarę poznajemy,
że słowem Boga światy zostały tak stworzone, iż
to, co widzimy, powstało nie z rzeczy widzialnych.
4 Przez wiarę Abel złożył Bogu ofiarę cenniejszą
od Kaina, za co otrzymał świadectwo, iż jest
sprawiedliwy. Bóg bowiem zaświadczył o jego
darach, toteż choć umarł, przez nią jeszcze mówi.
5 Przez wiarę Henoch został przeniesiony, aby nie
oglądał śmierci. I nie znaleziono go, ponieważ
Bóg go zabrał. Przed zabraniem bowiem otrzymał
świadectwo, iż podobał się Bogu.

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu.
Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że
[Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go
szukają. 7 Przez wiarę Noe został pouczony
cudownie o tym, czego jeszcze nie można było
ujrzeć, i pełen bojaźni zbudował arkę, aby zbawić
swą rodzinę. Przez wiarę też potępił świat i stał
się dziedzicem sprawiedliwości, którą otrzymuje
się przez wiarę. 8 Przez wiarę ten, którego
nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania
Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w
posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie. 9
Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej,
jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z
Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej
obietnicy. 10 Oczekiwał bowiem miasta

zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg.

11 Przez wiarę także i sama Sara, mimo
podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia.
Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który
udzielił obietnicy. 12 Przeto z człowieka jednego, i
to już niemal obumarłego, powstało potomstwo
tak liczne, jak gwiazdy niebieskie, jak niezliczony
piasek, który jest nad brzegiem morskim. 13 W
wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy
tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z
daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i
pielgrzymów na tej ziemi. 14 Ci bowiem, co tak
mówią, okazują, że szukają ojczyzny. 15 Gdyby zaś
tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby
sposobność powrotu do niej.

16 Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej.
Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich
Boga, gdyż przysposobił im miasto. 17 Przez wiarę
Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka,
i to jedynego syna składał na ofiarę, on, który
otrzymał obietnicę, 18 któremu powiedziane było:
Z Izaaka będzie dla ciebie potomstwo. 19 Pomyślał
bowiem, iż Bóg mocen wskrzesić także umarłych,
i dlatego odzyskał go, jako podobieństwo [śmierci
i zmartwychwstania Chrystusa]. 20 Przez wiarę w
przyszłość Izaak pobłogosławił Jakuba i Ezawa.

21 Przez wiarę umierający Jakub pobłogosławił
każdego z synów Józefa i pochylił się głęboko
przed wierzchołkiem jego laski. 22 Przez wiarę
konający Józef wspomniał o wyjściu synów Izraela
i dał zlecenie w sprawie swoich kości. 23 Przez
wiarę Mojżesz był ukrywany przez swoich
rodziców w ciągu trzech miesięcy po swoim
narodzeniu, ponieważ widzieli, że powabne jest
dzieciątko, a nie przerazili się nakazem króla. 24
Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, odmówił
nazywania się synem córki faraona, 25 wolał raczej
cierpieć z ludem Bożym, niż używać
przemijających rozkoszy grzechu.

26 Uważał bowiem za większe bogactwo znoszenie
zniewag dla Chrystusa niż wszystkie skarby
Egiptu, gdyż patrzył na zapłatę. 27 Przez wiarę
opuścił Egipt, nie uląkłszy się gniewu
królewskiego; wytrwał, jakby [na oczy] widział
Niewidzialnego. 28 Przez wiarę uczynił Paschę i
pokropienie krwią, aby nie dotknął się ich ten,
który zabijał to, co pierworodne. 29 Przez wiarę
przeszli Morze Czerwone jak po suchej ziemi, a
gdy Egipcjanie spróbowali to uczynić, potonęli. 30
Przez wiarę upadły mury Jerycha, gdy je
obchodzili dokoła w ciągu siedmiu dni.

31 Przez wiarę nierządnica Rachab nie zginęła
razem z niewierzącymi, bo przyjęła gościnnie
wysłanych na zwiady. 32 I co jeszcze mam
powiedzieć? Nie wystarczyłoby mi bowiem czasu
na opowiadanie o Gedeonie, Baraku, Samsonie,
Jeftem, Dawidzie, Samuelu i o prorokach, 33
którzy przez wiarę pokonali królestwa, dokonali
czynów sprawiedliwych, otrzymali obietnicę,
zamknęli paszcze lwom, 34 przygasili żar ognia;
uniknęli ostrza miecza i wyleczyli się z niemocy,
stali się bohaterami w wojnie i do ucieczki zmusili
nieprzyjacielskie szyki. 35 Dzięki dokonanym przez
nich wskrzeszeniom niewiasty otrzymały swoich
zmarłych. Jedni ponieśli katusze, nie przyjąwszy
uwolnienia, aby otrzymać lepsze
zmartwychwstanie.

36 Inni zaś doznali zelżywości i biczowania, a
nadto kajdan i więzienia. 37 Kamienowano ich,
przerzynano piłą, <kuszono>, przebijano
mieczem; tułali się w skórach owczych, kozich, w
nędzy, w utrapieniu, w ucisku - 38 świat nie był ich
wart - i błąkali się po pustyniach i górach, po
jaskiniach i rozpadlinach ziemi. 39 A ci wszyscy,
choć ze względu na swą wiarę stali się godni
pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy,
40 gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie
chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas.

**Hbr 12,1–3.5–13**

Lekcja 21: s. 6, 7, 18, 19, 22

1 I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo
świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede
wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi,
winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam
zawodach. 2 Patrzmy na Jezusa, który nam w
wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast
radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż,
nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy
tronu Boga. 3 Zastanawiajcie się więc nad Tym,
który ze strony grzeszników taką wielką
wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie
ustawali, złamani na duchu.

5 a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się
zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie
lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy
On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego
karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna
przyjmuje. 7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi
się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn,
którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez
karania, którego uczestnikami stali się wszyscy,
nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9
Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych
według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie
bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy?

10 Tamci karcili nas według swej woli na czas
znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego
dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej
świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie
wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak
przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości. 12 Dlatego wyprostujcie opadłe
ręce i osłabłe kolana! 13 Proste czyńcie ślady
nogami, aby kto chromy nie zbłądził, ale był
raczej uzdrowiony.

**Hbr 13,15**

Lekcja 21: s. 15

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci
ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają
Jego imię.

## List św. Jakuba Apostoła

**Jk 1,2–8.14–15.22–25**

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 14, 17, 18, 20, 21, 23

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma. 6 Niech
zaś prosi z wiarą, a nie wątpi o niczym. Kto
bowiem żywi wątpliwości, podobny jest do fali
morskiej wzbudzonej wiatrem i miotanej to tu, to
tam.

7 Człowiek ten niech nie myśli, że otrzyma
cokolwiek od Pana, 8 bo jest mężem chwiejnym,
niestałym we wszystkich swych drogach

14 To własna pożądliwość wystawia każdego na
pokusę i nęci.. 15 Następnie pożądliwość, gdy
pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje,
przynosi śmierć.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23
Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a
nie wypełnia go, podobny jest do człowieka
oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24
Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał,
jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe
Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie
jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale
wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma
błogosławieństwo

**Jk 2,10.14–26**

Lekcja 21: s. 7, 18

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

14 Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś
będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie
spełniał uczynków? Czy /sama/ wiara zdoła go
zbawić? 15 Jeśli na przykład brat lub siostra nie
mają odzienia lub brak im codziennego chleba, 16
a ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie
się i najedzcie do syta! - a nie dacie im tego,
czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co
się to przyda? 17 Tak też i wiara, jeśli nie byłaby
połączona z uczynkami, martwa jest sama w
sobie. 18 Ale może ktoś powiedzieć: Ty masz
wiarę, a ja spełniam uczynki. Pokaż mi wiarę
swoją bez uczynków, to ja ci pokażę wiarę ze
swoich uczynków.

19 Wierzysz, że jest jeden Bóg? Słusznie czynisz -
lecz także i złe duchy wierzą i drżą. 20 Chcesz zaś
zrozumieć, nierozumny człowieku, że wiara bez
uczynków jest bezowocna? 21 Czy Abraham, ojciec
nasz, nie z powodu uczynków został
usprawiedliwiony, kiedy złożył syna Izaaka na
ołtarzu ofiarnym? 22 Widzisz, że wiara współdziała
z jego uczynkami i przez uczynki stała się
doskonała. 23 I tak wypełniło się Pismo, które
mówi: Uwierzył przeto Abraham Bogu i poczytano
mu to za sprawiedliwość, i został nazwany
przyjacielem Boga.

24 Widzicie, że człowiek dostępuje
usprawiedliwienia na podstawie uczynków, a nie
samej tylko wiary. 25 Podobnie też nierządnica
Rachab, która przyjęła wysłanników i inną drogą
odprawiła ich, czy nie dostąpiła
usprawiedliwienia za swoje uczynki? 26 Tak jak
ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa
wiara bez uczynków.

**Jk 4,7.13–17**

Lekcja 21: s. 1, 3, 4, 8, 15, 17, 18

7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

13 Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro
udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok,
będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, 14
wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo
czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się
ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego
powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy
żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się
w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest

przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

**Jk 5,16**

Lekcja 21: s. 15, 18, 23

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

## 1 List św. Piotra Apostoła

**1 P 1,6–7.13–22**

Lekcja 21: s. 3, 7

6 Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. 7 Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

13 Dlatego przepasawszy biodra waszego umysłu, /bądźcie/ trzeźwi, miejcie doskonałą nadzieję na łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu Jezusa Chrystusa. 14 /Bądźcie/ jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście nieświadomi, 15 ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, 16 gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty. 17 Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na osoby sądzi według uczynków każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie.

18 Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, 19 ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy. 20 On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was. 21 Wyście przez Niego uwierzyli w Boga, który wzbudził Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu. 22 Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc posłuszni prawdzie celem zdobycia nieobłudnej miłości bratniej jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie.

**1 P 2,1.9–16.24–25**

Lekcja 21: s. 2, 3, 13, 14, 15, 21

1 Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy,

9 Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świetym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, 10 wy, którzyście byli nie - ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali. 11 Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. 12 Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynkom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców. 13 Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę,

14 czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. 15 Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich. 16 Jak ludzie wolni [postępujcie], niech jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga.

24 On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. 25 Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

**1 P 3,8–9.15–16.18**

Lekcja 21: s. 6, 7, 15, 16, 21, 23

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest. 16 A z łagodnością i bojaźnią [Bożą] zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w Chrystusie, doznali zawstydzenia właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają.

18 Chrystus bowiem również raz umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprawdzie na ciele, ale powołany do życia Duchem.

**1 P 4,10–11**

Lekcja 21: s. 17, 18

1 P 4–10 (pobrano: 1 P 4,10): W druku: 1 P 4-10. Pierwszy List Piotra nie ma rozdziałów 6-10; z kontekstu (służenie innym) chodzi o 1 P 4,10.

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen.

**1 P 5,7–10**

Lekcja 21: s. 3, 4, 6, 8, 13, 15, 16

7 Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego,
gdyż Jemu zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew
ryczący krąży szukając kogo pożreć. 9 Mocni w
wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te
same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. 10
A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do
wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę
pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi,
umocni i ugruntuje.

## 2 List św. Piotra Apostoła

**2 P 1,2–11**

Lekcja 21: s. 2, 3, 5, 7, 18, 22

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy. 11 W ten sposób
szeroko będzie wam otworzone wejście do
wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy,
Jezusa Chrystusa.

**2 P 2,19**

Lekcja 21: s. 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

19 Wolność im głoszą, a sami są niewolnikami
zepsucia. Komu bowiem kto uległ, temu też służy
jako niewolnik.

## 1 List św. Jana Apostoła

**1 J 1,9**

Lekcja 21: s. 14, 15, 18, 23

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

**1 J 2,3–6.9–11.15–27**

Lekcja 21: s. 2, 4, 5, 14, 24

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto zaś
zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała. 6 Po tym właśnie poznajemy,
że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa,
powinien również sam postępować tak, jak On
postępował.

9 Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi
brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie!
Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego
życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17
Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto
zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki. 18
Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak
słyszeliście, Antychryst nadchodzi, bo oto teraz
właśnie pojawiło się wielu Antychrystów; stąd
poznajemy, że już jest ostatnia godzina. 19 Wyszli
oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli
naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się

po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są naszego ducha.

20 Wy natomiast macie namaszczenie od Świętego
i wszyscy jesteście napełnieni wiedzą. 21 Ja wam
nie pisałem, jakobyście nie znali prawdy, lecz że
ją znacie i że żadna fałszywa nauka z prawdy nie
pochodzi. 22 Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto
zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie
jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna. 23
Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto
zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca. 24 Wy zaś
zachowujecie w sobie to, co słyszeliście od
początku. Jeżeli będzie trwało w was to, co
słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać
w Synu i w Ojcu.

25 A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest
życie wieczne. 26 To wszystko napisałem wam o
tych, którzy wprowadzają was w błąd. 27 Co do
was, to namaszczenie, które otrzymaliście od
Niego, trwa w was i nie potrzebujecie pouczenia
od nikogo, ponieważ Jego namaszczenie poucza
was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest
kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was
nauczył.

### 1 J 3,3–10.14–16.18

Lekcja 21: s. 1, 2, 7, 13, 14, 16, 21

3 Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję,
uświęca się, podobnie jak On jest święty. 4 Każdy,
kto grzeszy, dopuszcza się bezprawia, ponieważ
grzech jest bezprawiem. 5 Wiecie, że On się
objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś
nie ma grzechu. 6 Każdy, kto trwa w Nim, nie
grzeszy, żaden zaś z tych, którzy grzeszą, nie
widział Go ani Go nie poznał. 7 Dzieci, nie dajcie
się zwodzić nikomu; kto postępuje sprawiedliwie,
jest sprawiedliwy, tak jak On jest sprawiedliwy.

8 Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła, ponieważ
diabeł trwa w grzechu od początku. Syn Boży
objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. 9
Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż
trwa w nim nasienie Boże, taki nie może
grzeszyć, bo się narodził z Boga. 10 Dzięki temu
można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła:
każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z
Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata.

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w
śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest
zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w
sobie życia wiecznego. 16 Po tym poznaliśmy
miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także
winniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale
czynem i prawdą!

### 1 J 4,4.7–11.20–21

Lekcja 21: s. 2, 5, 13, 14, 26, 27

4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich,
ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od
tego, który jest w świecie.

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 W tym objawiła się
miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego
Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli
dzięki Niemu. 10 W tym przejawia się miłość, że
nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas
umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę
przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeśli
Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się
wzajemnie miłować.

20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego
nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje
brata swego, którego widzi, nie może miłować
Boga, którego nie widzi. 21 Takie zaś mamy od
Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga,
miłował też i brata swego.

### 1 J 5,1–5.11–15

Lekcja 21: s. 1, 2, 5, 7, 16, 19, 20, 23, 24, 26, 27

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z
Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który
dał życie, miłuje również tego, który życie od
Niego otrzymał. 2 Po tym poznajemy, że miłujemy
dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy
Jego przykazania, 3 albowiem miłość względem
Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a
przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko
bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym
właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest
nasza wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten,
kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

11 A świadectwo jest takie: że Bóg dał nam życie
wieczne, a to życie jest w Jego Synu. 12 Ten, kto
ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie
ma też i życia. 13 O tym napisałem do was, którzy
wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli,
że macie życie wieczne. 14 Ufność, którą w Nim
pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje
On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego
wolą. 15 A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich
naszych próśb, pewni jesteśmy również
posiadania tego, o cośmy Go prosili.

## 2 List św. Jana Apostoła

**2 J 1,6**

Lekcja 21: s. 19, 20

6 Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali
według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o
jakim słyszeliście od początku, że według niego
macie postępować.

## List Judy

**Jud 1,24–25**

Lekcja 21: s. 18, 19

24 Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i
stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec
swej chwały, 25 jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu
przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała,
majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami
i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.

## Apokalipsa św. Jana

**Ap 2,5**

Lekcja 21: s. 18

5 Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i
pierwsze czyny podejmij! Jeśli zaś nie - przyjdę do
ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli
się nie nawrócisz.

**Ap 12,9.11**

Lekcja 21: s. 4

9 I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny,
który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą
zamieszkałą ziemię, został strącony na ziemię, a z
nim strąceni zostali jego aniołowie.

11 A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki
słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz
swych - aż do śmierci.